

Coordinació d'historiadors locals

Ara és a punt de fer un any que, d'aquestes mateixes pàgines estant, donàvem compte del Primer Congrés d'Història Local de Catalunya (novembre de 1991) i de com la qüestió de la coordinació entre els centres d'estudis de l'àrea lingüística catalana (madurada en el Primer Congrés de Centres, celebrat a Lleida l'abril del mateix any) havia tornat a tenir una presència en els debats. Doncs bé, en els darrers mesos la cosa ja s'ha materialitzat i ara, un cop enllestit l'interval estiuenc, paga la pena de consignar-ho, tot enllaçant amb una altra trobada poc o molt similar.

El dissabte 6 de juny ens reuníem a Vic, convocats per la comissió gestora de la llavors encara en gestació Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana, els representants de vint-i-tres centres i instituts dels Països Catalans (d'una quarantena d'adherits per escrit) que havíem expressat prèviament la voluntat de constituir aquesta Coordinadora. De la nostra àrea s'hi havien

adherit els centres de Banyoles, Besalú, Figueres, Girona, Ripollès i la Selva (aquests dos presents en l'acte). De la comissió gestora en sortí, entre d'altres, l'Institut d'Estudis Gironins i s'hi mantingué el Centre d'Estudis Selvatans.

El paper d'amfitrió el feien les diverses entitats d'aquella ciutat i comarca, l'històric Patronat d'Estudis Osonencs, el més recent Centre d'Estudis Socials d'Osona i el Grup de Recerca Folklorica. El municipi, que hi prestava el seu suport i la sala de reunions (la Llotja del Blat) es féu present en una rabent aparició de l'alcalde i d'altres càrrecs locals i comarcals i en un molt ben parat aperitiu.

Els objectius de l'assemblea, assolits després de tota una jornada de diàleg, eren l'aprovació definitiva dels estatuts i l'exposició i debat d'unes activitats essencials que la comissió gestora (prorrogada, amb canvis, en el seu mandat) ha d'encarregar des d'ara. Quant als estatuts, a banda de petites remarques, el debat se centrà en la representativitat dels membres de la junta directiva (a títol individual o institucional) i en les quotes. Tot es resolgué finalment, no pas amb una redacció molt precisa, sinó amb un vot de confiança als gestors actuals tot esperant un reglament intern més detallat. La Coordinadora, doncs, va néixer a Vic i tindrà, per no desapropiar oferiments generosos i útils, dues seus: Lleida (Institut d'Estudis Ilerdencs, de la Diputació) i Barcelona (Institut Jaume Vicens Vives, de la Universitat Pompeu Fabra).

Trobada d'experts de banda i banda del Pirineu, a Sant Miquel de Cuixà.

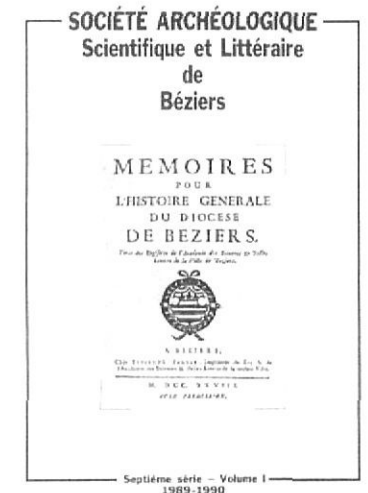
Entre les iniciatives concretes proposades i, suposem, ja en tràmit, hi trobem coses totes tan necessàries com ara la coordinació d'activitats i de projectes de recerca (àrdua i etèria), l'edició d'un butlletí d'informació (més practicable i tangible) i, en fi, la construcció d'un sistema de distribució i venda de publicacions dels centres associats veritablement eficaç (cosa molt arriscada, però d'una utilitat no discutible). Pel que fa a les dues primeres propostes, ningú no hi té res a dir, al contrari; remarcuem que el butlletí serà breu, semestral, de format reduït, atractiu i ben editat i que informará de la vida de la Coordinadora, dels centres i de les novetats bibliogràfiques (a la llarga, vers un fitxer complet de la bibliografia comarcal i local; no barcelonina, per entendre'ns). Sobre la darrera qüestió, el projecte és agosarat i esperançador. Es tracta d'un catàleg comercial de venda per correu, sufragat per la inserció publicitària a càrrec de cada centre (això limitarà les notícies a allò més essencial i no l'engruixirà excessivament). Les comandes seran rebudes als centres i la tramesa serà responsabilitat d'ells, per tal d'eludir el cost d'una infraestructura centralitzada. La idea té avantatges; només té l'inconvenient que depèn, almenys en aquesta primera fase, dels centres i que aquests es debaten sovint entre la crisi del voluntarisme i la insuficiència de recursos per disposar de personal contractat.

En general, però, tot és ben positiu. Només cal posar-s'hi i fer-s'hi. Si la Coordinadora sap

posar-se al servei dels centres —de tots els centres, grans i petits, amb necessitats i possibilitats ben diverses—, amb iniciatives com les que hem comentat més amunt, obtenir el suport de qui calgui i com calgui i no malbaratar esforços en altres operacions, tot anirà bé.

Al cap d'una setmana, el 13 de juny, tenia lloc a l'abadia de Sant Miquel de Cuixà, al Conflent, un aplec d'institucions culturals i científiques de la zona meridional de França a la qual foren convocats, com en altres edicions, a través de la Diputació de Girona, representants d'aquesta banda del Pirineu. Hom dóna a aquesta iniciativa, amb tota la bona voluntat dels nostres amics catalans de França, el llarg i cabriolístic nom de *Rencontre de sociétés savantes du Midi de la France et de la frontière catalane*. La cosa funciona en règim d'autoconvocatòria dels presents i de moment és en la fase de coneixença mútua, enderrocament de barreres psicològiques i establiment d'unes primeres actuacions poc compromeses, si més no pel que fa a la intervenció i presència de catalans del sud.

Hi assistírem representants del Patronat Eiximenis, de l'Institut d'Estudis Gironins, del Centre d'Estudis Selvatans i de l'Institut d'Estudis Ceretans (aquest darrer, pioner en la cooperació transpirinenca), que exposàrem als presents (representants d'acadèmies i societats, algunes dues vegades centenàries, propietàries de biblioteques, museus i arxius ubicats en palaus del set-cents,

procedents de Narbona, Montpellier, Tolosa, Besiers, Perpinyà, etc.) la situació de les publicacions (aquest era el tema del *rencontre* d'enguany) entre nosaltres. Del debat intens i envitricollat, en sortiren dues coses prou clares: la decisió, malgrat alguns recels, de fer gestions (des de la nostra perspectiva hom hi aportà experiències i oferí col·laboració) per editar un directori de tots els centres adherits, i l'acord de retrobar-nos l'any vinent a Girona i continuar a *debatre* (que passi el gal·licisme atès el context) sobre el tema de les publicacions.

Si, doncs, *coordinar* vol dir, segons els diccionaris usuals, *ordenar per formar un conjunt, combinar per a una acció comuna*, no hi ha dubte que ara som, per moltes bandes i de moltes maneres, en una etapa primerenca del camí que hi porta. I les coses es fan fent-les. Després caldrà una nova reflexió sobre els fets, en un altre capítol.

NARCÍS FIGUERAS